

Spoštovani rojaki, dragi prijatelji!

Ko smo postavljali temelje spoštovanju človekovih pravic, demokraciji in slovenski državi, smo velikokrat zborovali na slovenskih ulicah in trgih. Mirno in dostojanstveno, vendar odločno in pogumno. Danes potrebujemo enak pristop. Zato hvala, ker ste prišli. **Hvala, ker ste danes na Kongresnem trgu in hvala, ker vam ni vseeno, kaj bo z našo domovino.**

Če kje, potem bi bil danes rad z vami na tem zgodovinskem mestu. Žal ravno sedaj Evropski svet zaključuje sprejemanje proračuna unije za naslednjih sedem let, nadomeščanje pa ni mogoče.

Po osamosvojitvi smo Slovenci dokazali, da lahko v enakopravnih pogojih dosegamo enake in boljše rezultate. Za vse zamujene priložnosti pa smo bili krivi sami. Ostanki preteklosti so se razraščali, uspevala sta laž in prevara. Večino prejšnje družbene lastnine so si prisvojili nekdanji nelegitimni upravljavci. Ko jih je gospodarska kriza začela omejevati, so silili državo v drastično zadolževanje.

Zato, da je ta lahko dajala nov denar v državne banke, te pa so ga preko slabih kreditov prelile njim. Danes je več milijardna bančna luknja največji ekonomski problem te države. **Tisti, ki so jo povzročili, tisti so nam ukradli državo.** In to želijo početi še naprej. Za vsako ceno.

Ta črna luknja je pretežno sestavljena iz slabih kreditov šestnajstih povezanih družb oziroma konglomeratov. Petnajst teh povezanih družb je oziroma je bilo pred stečajni trdno v rokah prepoznavnih oseb tranzicijske levice, večinoma neposredno v okrilju Foruma 21.

Samo ena je pripadala cerkvenemu holdingu. Nekatere od teh družb so danes v stečaju, a tudi ostanki tako zaseženega premoženja se delijo v prave roke preko osebnih navez med stečajnimi upravitelji in stečajnimi sodniki.

Milijardna luknja v slovenskih državnih bankah ima jasno prepoznavne botre in ti imajo jasno prepoznavno barvo. Ko je

vlada lansko jesen predlagala zakon o prenosu terjatev na slabo banko in za štirikrat podaljšala zastaralni rok pri kaznivih dejanjih, narejenih pri ustvarjanju bančne izgube, je protivladna ofenziva dobila epske razsežnosti. Medtem ko po celem svetu protestirajo pred bankami in borzami, so pri nas s kockami napadli mariborsko mestno hišo in organizirali tako imenovane ljudske vstaje pred parlamentom. **Napadene so bile institucije, ki po definiciji zagotavljajo korektiv grobemu delovanju trga oziroma pri nas tovarišijskega kapitalizma.** Napade so najbolj podpihovali mediji, katerih program je do zadnje minute plačan s tovarišijskim kapitalom, večinoma tistim, ki manjka v državnih bankah.

Po grobih ocenah se je v preteklih letih iz državnih bank in državnih podjetij v kapitalsko, medijsko, tako imenovano civilnodružbeno in politično zaledje **tranzicijske levice prelilo med 200 in 500 milijonov evrov letno.** Takšno prelivanje je mogoče samo na račun nižjega standarda večine prebivalstva, nižjih plač, pokojnin in manjših investicij. Ustanovitev Slovenskega državnega holdinga, katerega namen je poenotiti upravljanje ter zagotoviti pregledno poslovanje in privatizacijo, je bil drugi strateški razlog za protivladno ofenzivo.

Sanacijo bančnega sistema in gospodarno upravljanje državnega premoženja je v tem trenutku za Slovenijo ekonomska nuja, pa tudi zahteva mednarodnih institucij. **Zastoj pri obeh projektih pomeni zastoj v našem razvoju v vsakem primeru.**

A izpeljava obeh projektov ob ugotavljanju odgovornosti za nastanek bančne luknje ter prekinitve finančnih kanalov, ki iz državnih podjetij napajajo kapilare omrežja tranzicijskih stricov in botrov, pomeni še mnogo več. **Pomeni konec ropanja Slovencev. Pomeni konec tranzicije. Pomeni normalizacijo Slovenije. Pomeni konec ozadij in manipulacij.**

Zato je ob uspešnem sprejetju in uveljavitvi dveh ključnih zakonov izbruhnil takšen besen odpor in govorica sovraštva, kakršne vse od svinčenih sedemdeset let prejšnjega stoletja pravzaprav nismo več slišali. Ko smo pred letom dni sestavljali vlado, ki je bila po logiki časa sama po sebi protikrizna, je presenetilo vztrajno ponavljanje propagandnega stroja, češ vlada mora reševati krizo, vse drugo pa ni njena stvar. Je ideologija. Predsednik stranke, ki je razbila koalicio, je bil pri tem še posebej glasen.

Danes je jasno, zakaj. Potem, ko so porušili Pahorjevo in niso uspeli sestaviti svoje vlade, so bila pričakovanja stricev in tranzicijske levice nasploh, da mi ukrotimo krizo, ne da bi ob tem presekali kanale, preko katerih iz državnega premoženja, bank in podjetij odtekajo milijoni za vzdrževanje paradržave.

Da ukrotimo krizo, brez da bi odpravili privilegije in monopole. AUKN mora ostati, so rekli, ker naj bi bila to stroka, banke bi še kar naprej dokapitalizirali, denar za to pa pobrali ljudem preko višjih davkov. V sprevrženi govorici so temu dejali, da se koalicija in vlada ne bi smela ukvarjati z ideologijo. **Mi naj bi bili torej koristni bedaki. Da ukrotimo krizo in plačamo na volitvah politično ceno, oni pa bi si potem še okrepili prilive in monopole. Želeli so vlado z zvezanimi rokami, kot je bila Pahorjeva. Da bi ozadja lažje in brez odgovornosti vladala.**

Slovenska demokratska stranka temu triku ni nasedla. Zato danes rušijo vlado. Odgovornost za ponovno, povsem nepotrebno poslabšanje bodo morali zdaj prevzeti tisti, ki rušijo. Rušiti je lahko. **Pregovor pravi, da je za luknjo v ladji in njeno potopitev dovolj en pijan mornar, za izgradnjo ladje in njeno upravljanje pa je potrebno na stotine pridnih rok in veliko znanja.**

V luči dogodkov, ki lahko sledijo politični krizi, se čez nekaj mesecev nihče več ne bo dobro spomnil ne motivov ne povodov zanjo. Ostale bodo samo posledice in odgovornost zanje.

Ni vsak čas tak, da terja zborovanja. A danes tak čas je. Potisnili so nas vanj in nimamo druge izbire.

Ozadje tako imenovane ljudske vstaje, ki še vedno ne želi pokazati obrazov in deluje v ilegali kot nekdanja komunistična partija, je ob huronskem navijanju večine medijev in dela slovenske politike odločilo, da ustavna pravica do zborovanj pripada samo njim.

Za kulturni protest razglašajo namerno neprijavljena in namerno ponoči, torej tvegano organizirana zborovanja s skrivanjem obrazov odgovornih, zmerjanje drugače mislečih, zažiganje in obešanje lutk, trkanjem na domovih svetnikov, vdore v občinske stavbe, uničevanje lastnine in napade na policiste.

Nekulturno in neprimerno pa naj bi bilo po zakonu in pravilih prijavljeno in organizirano zborovanje Zbora za republiko, s kulturnim programom in jasno odgovornostjo organizatorjev.

Že na samem začetku druge svetovne vojne je Komunistična partija preko Osvobodilne fronte sprejela odlok, po katerem se vsak odpor proti okupatorju izven OF kaznuje s smrtjo.

Podobnost ni samo slučajna. Gre za nadaljevanje iste politike izključevanja in totalitarne ideologije, ki se očitno v določenih delih naše družbe prenaša iz roda v rod.

Širjenje sovražnega govora, grožnje pred domovi svetnikov in ustavnih sodnikov, obešanje lutk z imeni znanih oseb, pozivanje k nasilju, poboju in obujanjem totalitarnih praks se ponovno vrača v deželo.

Nacional socialistični rjavosrajčniki so v tridesetih letih prejšnjega stoletja zvonili na domovih znanih judovskih družin v Berlinu in jih pozivali k odhodu. Potem so kurili njihove lutke in zažigali smetnjake pred njihovimi hišami. Naslednjič so prišli po njih in jih odvlekli v koncentracijska taborišča in plinske celice. **Holokavst se je začel z grožnjami pred stanovanji mirnih državljanov.**

Slovenija ima veliko podobnih tragičnih izkušenj. Represija, laž in propaganda sta bili in sta njihovi metodi. »Najprej diskreditacija, oblatenje, nato likvidacija, če je treba, tudi fizična«, so govorili. In delali. Danes nas ponovno pošiljajo v Hudo jamo in kočevska brezna. Želijo nas zastrašiti. **Nedavni napis, ki je pozival k poboju kristjanov, je grozljiv.** Javne obsodbe le-tega v dominantnih medijih pa večinoma nadvse mile in sramežljive. A tistim, ki strašijo, je treba odločno povedati: **Ne bo vam uspelo!** Prenehajte s tem! Demokratične institucije slovenske države, slovenska vojska in policija so dolžne varovati slehernega državljana brez razlike. **In to bodo storile.**

Slovenski policiji izrekamo posebno zahvalo za profesionalno delo, s katerim so doslej ubranili tako ustavno pravico do mirnega zbiranja kot varnost ljudi in premoženja. Še posebna zahvala gre skoraj 100 pripadnikom slovenske policije, ki so bili s strani nasilnih vstajnikov poškodovani.

V ustavo samostojne in demokratične Slovenije smo zapisali, da država zagotavlja pravico do mirnega zbiranja in zborovanja. Na mirnih zborovanjih izražamo svoje mnenje in vplivamo na odločitve. Vendar na njih ne odločamo. Odločamo na volitvah, referendumih in preko demokratično izvoljenih institucij. Vsak, ki je javno izpostavil svoje ime na glasovnici ali volilni kampanji in bil kjerkoli v državi

demokratsko izvoljen, pa naj bo to poslanec pozicije ali opozicije, župan ali mestni svetnik, ima večjo ustavno legitimnost kot nekdo, ki anonimno postavi spletno stran in poziva na nasilje ali nekdo, ki zamaskiran meče granitne kocke in eksploziv na policiste. Če bomo dovolili, da se ta meja zabriše, bomo kmalu prišli iz demokracije v diktaturo. Še več. Ponovno bomo dali domovinsko pravico nasilju. Cilj ne opravičuje sredstev. Ko je večina v Državnem svetu pod vtisom medijskega linča protipravno odvzela mandat svojemu kolegu državnemu svetniku, ki je bil izvoljen enako legitimno kot oni sami, je ena od članic samozvanega gibanja vstajnikov z mastno privilegirano pokojnino in 25 leti delovne dobe dejala, da to ni bilo zakonito, je pa bilo dobro. **Dobro po čigavi presoji? Kam bomo prišli, če sprejmemo to tezo iz Tomišlja kot legitimno? Pristajanje na to tezo pomeni somrak civilizacije in zanikanje vsega, za kar smo se borili v času slovenske pomladi. To, kar nam ponujajo, je čisti levi fašizem. Tega ne bomo Slovenci nikoli sprejeli, ampak se bomo uprli. Pomemben korak smo storili že danes na tem zborovanju.**

Kar zadeva vlado, ponovno poudarjam, da njen mandat ni zaščiten tako kot predsedniški, sodniški ali županski. Stalno je na prepihu. V dobrih dveh desetletjih smo menjali že osem vlad. Trikrat je vlada padla med mandatom. Samo 10 poslanskih podpisov je potrebnih za začetek postopka. In alternativna večina. Če trdijo, da vlada nima večine, to pomeni, da naj bi jo imel nekdo drug. Naj torej prevzame odgovornost in sestavi vlado. A kot rečeno, rušiti je lahko, graditi pa mnogo težje. Pri rušenju ni treba narediti veliko, večino posla naredi Forum 571 in tovarišijski kapital v ozadju. Reševanje iz krize pa je nekaj drugega. Tu Forum 571 in strici odpovejo.

Spoštovani!

Slovenci smo doslej večkrat dokazali, da le nismo tako naivni. Tudi tokrat se vse bolj zavedamo, da so nas potisnili v čas, ko je treba odločno nastopiti proti levemu fašizmu, proti grožnjam, nasilju in kaosu, ki sta največja sovražnika svobode in pravičnosti.

Kajti za svobodo in pravičnost gre. Za svobodo, ki sta jo prinesli osamosvojitve in demokratizacija Slovenije. In za obet pravičnosti, ki si ga ne bomo pustili vzeti. Želimo živeti v samostojni, svobodni in pravični državi slovenskega naroda, brez političnih stricev, brez strahu in brez nasilja.

Pravijo, da nas je malo. In da smo drugorazredni. **Ni nas malo, smo popolnoma enakovredni, v Evropi in po svetu imamo veliko**

prijateljev. Nas pa res doma velikokrat odštevajo, zaničujejo ali zamolčijo. Zato se bomo morali večkrat zbrati in pokazati svojo moč. Danes je šele začetek. **Še bodo plapolale slovenske in evropske zastave in vsak dan glasneje bo odmevala slovenska pesem.** V ustavo smo zapisali, da je slovenska himna Zdravljica. Ta ima veliko kitic. Vsi se lahko prepoznamo v njej. V njej je ovekovečen pogum in ponos naroda, ki je dozorel, zato mu je uspelo, da se je brez tuje pomoči osamosvojil in se enakopravno povezal z drugimi. **Zato stoji in bo obstal. Zgodovina Slovencev se ni začela na Čebinah in se ne bo končala v Murglah. Ni lahke poti, a pred nami je vsemu navkljub lahko dobra prihodnost. Bog živi nam deželo, Bog živi ves slovenski svet!**